

Vântul de primăvară

Eugenia Calancea

Când auzi ciripitul și vezi păsările-n zbor,
Ele sunt al primăverii vestitor,
Vezi soarele-n zarea îndepărtată,
Dar și câte un nor vijelios se-arată.

Iarba verde iar răsare și-i zicem că a sosit,
Să cunoască pe copiii ce la joacă au venit,
Zăpada de lângă gard a-nghițit-o pământul,
Oamenii deschid fereastra să intre soarele și vântul.

Primăvara vine cu ghiociei înfloriți ca-n rai,
Ce apar în păduri cutreierând cu alai
Și pornești pe-un drum departe-n sus,
Pe vârful de munte să vezi dacă iarna s-a dus.

Am lăsat trena iernii albă pe vânt de primăvară,
Ce mă-nvăluie un pic, iar căldura mă-nconjoară,
Seara e plăcută, dar vine cu-o pașnică răcoare,
Iar noaptea-și scoate luna ce ia lumină din soare.

Simt totuși o clipă de iubire ce mă-nfioară,
Când tu-mi pui în păr flori de primăvară
Și valuri de căldură atunci mă înconjoară,
Când bucurie imensă simt în inimioară.